

Oglasi, pripostana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cijenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oplate itd. koje se napunnicom ili položnicom poštom sticijone u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napíše «Reklamacija».

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

«Slogom rastu malo sviri, a neslogom sve polkviri». Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Predplata sa poštarinom stoji: 12 K u obće, 6 K za željake i na godinu ili K 6—, odu. 3— na pol godine.

Izvan carevine više postarina.

Prejedini broj stoji 10 lt. koli u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Gluha br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svečke svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stjepo Gjičić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Katolički sastanak u Zagrebu.

Tko o čem a dr. Luka Jelić o starihar. On nas je veoma zanimivim načinom poučio, kako i mi Hrvati imamo svoju starokršćansku umjetnost, koju smo na žalost odnemarili i povelje se za tudjom modom. Duhovit je bio zaključak njegove lijepe konferencije, a ne samo duhovit, nego i praktičan, kad je iztaknuo, kako bi se imalo obazrijeti na našu staru kršćansku umjetnost pri gradnji crkve sv. Blaža u Zagrebu, da ona bude trajnim spomenikom prvoga katoličkoga sastanka u Zagrebu.

Zadnji je napokon govorio dr. K. Vojnović, krasan starac, koji je u uzvišenom govoru pokazao, da su dužni ne samo svećenici, nego i svjetovnjaci zauzimati se i raditi za dobro svoje crkve. Njegov je govor na mjestima bio uprav veličanstven, i na časove rekao bi bio, da slušateljstvo i nedise samo da čuje svaku slovku, koja je izlazila kao med sladka iz govornikovih ustiju.

Nakon njegova govora presvj. g. senjski biskup Maurović podijelio sakupljenim sv. blagoslov starostovenskim jezikom, koji sva publika primi klečeći.

Dignuši se zaori iz par hiljada grla: „Ljepa naša domovino“ — I prvi katolički sastanak u Zagrebu svršio je svoj rad.

Ovdje bi mogli i mi završiti svoje kratko izvješće, ali čemo ipak još spomenuti i banket, koji se je održavao u velikoj dvorani građanske streljane.

Banket je bio dne 5. septembra prije zadnje svečane sjednice.

Nije ni taj banket bio bez svoje važnosti. Tuj je bilo okupljeno do 300 Hrvata sa svijih strana, u kojih stanuju Hrvati. Bilo je tuj nadbiskupa, biskupa, prelata, političara, književnika, bilo je svjetovnjaka, bilo je svećenika. Uz službene nazdravice primljene velikim oduševljem, tuj je preuzv. nadbiskup Posilović srdačno govorio grofu Kulmeru i savzao vrh njegova obitelji. Božji blagoslov, pak zaključiv: „Ako je sudjeno hrvatskomu narodu, da trpi, neka sa svojim narodom trpi i grofovskoga obitelj Kulmer, ako je pak hrvatskomu narodu sudjeno, da se veseli, neka se sa svojim narodom veseli i obitelj Kulmer.“ Ovdje iztichemo, da je g. predsjednik grof

Kulmer u vrijeme katoličkoga sastanka bio i on oduševljen i zanesen, što je pokazao svojim srdačnim govorim.

I na banketu je bio oduševljeno pozdravljen preuzv. Stadler. Medju ostalim je rekao, da su mu dvije želje na sreću: jedna, što se tiče ponajprije naroda, a druga ponajprije vjere. Prva je, da se Bosna i Hercegovina čim skorije združe sa Hrvatskom, a druga, da Bog dade hrvatskomu narodu uvijek boljih biskupa, ali da netreba biskupa, koji bi jače ljubili svoj narod nego li ga ljubili oni i ostali hrvatski biskupi. Ove su riječi izazvale buru povladijanja. I njemu su prisutni zapjevali: „Ljubimo te naša diko“, kao što i malo prije g. grofu Kulmeru, komu ju je intonirao sam preuzv. Stadler. — I drugi su na banketu govorili, kao n. pr. knez-biskup Jeglič, dr. Neumann, pl. Kukuljević-Sakcinski, Breščanski i dr. — Ovako se je govorilo na banketu, a nisu to govorili političari u najužem smislu riječi, nego biskupi i nadbiskupi. Reflektirajući na ovo, rekao je u ozkom krugu prijatelja naš Spinčić: „One iste izjave, kakve sam ja u Zagrebu izrekao g. 1892., i koje su izazvale onakve prizore, čuli smo danas iz ustiju biskupa i nadbiskupa. Gospodo, to je zame opet velika zadovoljstva.“ — I pravo je. To je veselje za svakoga Hrvata; to je veličan događaj.

Nismo nit iz daleka izerpili sve, što se je u Zagrebu uradilo i zasnovano. Navlaš iztichemo, da smo izpustili mnogo toga jer bi nam sve zapremilo previše prostora.

Poskorupili smo samo, pak ma kako bilo ovo nepodpuno, ipak se nadamo, da se svatko može uvjeriti o velikoj važnosti ovoga sastanka i ovoga viećanja. Nežaboravimo, da je tu bilo 11 hrvatskih biskupa, da je bila koja stotina svećenika i koja hiljada svjetovnjaka.

Naša Istra bila je zastupana po jednom biskupu, presvjelloni Mahnič, po dr. Viteziću, po profesoru i zastupniku Spinčiću i još po priliči po pedesetorici, što svjetovnjaka što svećenika.

Moguće, da je medju sakupljenim na ovom sastanku bilo ljudi, koji nisu u svemu suglasni, što se tiče načina rada u javnih stvarih, ali se je na ovom sastanku naslo do dirne točke, koje spajaju najbolje sinove hrvatskoga naroda, a to su vjera Krstova i domovina Hrvatska. Eto polja za svakoga dobromislećega čovjeka.

Previše smo pomno tražili do sada svaku dlaticu, koja nas ciepa, paki je već bilo vrijeme, da smo potražili i štogod, što nas iskreno i trajno spaja. I s toga je ovaj sastanak prevažan.

U obće dani 3., 4. i 5. septembra bili su takvi, da im se svaki rodoljub mora veseliti, i u zlatnoj ih uspomeni pridržati. Ono je bilo slavlje, kakvoga davno nisu Hrvati slavili, a Bog daj ne čekali dugo da ga opet slavimo.

Izborni sastanak u Babićih.

Kako bijaše jurve javljeno u ovom listu, sazvalo je političko društvo „Edinosti“ sporazumno sa zastupnikom dr. M. Laginjom za nedjelju dne 23. l. mj. izborni sastanak u selo Babići, občina Marezige na Koparsčini.

Sastanak bijaše došude u zadnji čas najavljen pučanstvu onoga kraja, nu ipak se naroda sabralo toliko iz občina Marezige, Pomjan, Dekani, Kopar itd., da bijaše dvoriste g. Ivana Babića puno. Tomu je pripomogla mnogo i narodna zabava, koju je onog posle podna priredilo na istom mjestu čitalačko-pjevačko društvo iz Marezige, komu se susjedna društva navlaštito mladež jednog i drugod spola mnogobrojno odazvala.

Zastupnik g. dr. Laginja, stigao je iz Trstu, preko sv. Antona, Mareziga u Babiće u društvu odbornika političkoga društva Mandića i Čotića, malo prije nego li je zabava imala svršiti. Mnogobrojno sakupljeni narod pozdravio je svoga zastupnika oduševljeno, dočim mu je glazba odigrala jedan komad u čast. Mužari sa obližnjeg vrhunca javljali su susjednim obćinama, da je toli željno očekivani zastupnik sretno stigao medju svoje izbornike.

Nakon kratka odmora, pošto je program zabave izerpjen bio, podao se g. zastupnik u društvu prijatelja i domaćih prvaka u dvoriste, gdje se je imalo sastanak obdržavati.

Zastupnik sa drugovi, načelnikom občine, tajnikom itd. stupi oduševljeno pozdravljen na priredjenu pozorište, gdje se je prije pjevalo i deklamiralo.

Posle se sljegoše pozdravi i poklici, ustade predsjednik pol. društva „Edinosti“ Mandić, pozdravi prisutne, predstavim zastupnika — burno pozdravljena — te obrazloži u kratko svrhu današnjega sastanka.

Zastupnik dr. Laginja, opet živahno pozdravljen, poče govoriti svojim izbornikom onako lahkim i razumljivim jezikom, kao što to on već znađe. Iz toga govora donasamo samo glavne točke, koje smo na brzu ruku mogli zabilježiti. Evo što reče: „Veleštovani g. načelnice, draga braćo zemljaci! Današ za prvi put predstavljam Vam se kao Vas bivši zastupnik na carevinskom vieću i kao Vaš zemljak i brat — jer sam i ja od kmetske ruke kao što ste i Vi svi ovdje sakupljeni.“

Prva dužnost mi se nalaze, da pozdravim onoga, koji je Vasom voljom na Vašem delu, a to je g. občinski načelnik, za njim pozdravljam sve Vaše obćinare i sve Vas prisutne. Obćina Marezige, naj-

mladja kćerka izmedju naših občina Istre biti će zadovoljna, što se haš u njoj predstavljaju svojim izbornikom prvi put u ovom kotaru njezin zastupnik.

Danas nije vrijeme da Vam razpravljam o svojem djelovanju i da Vam položim račun o svemu što se je dogodilo od god. 1891. amo.

Meji prijatelji u Trstu obećali su Vam opetovno da ću doći u Vasu srelinu. A to sam Vam obećao i sam, nu svaki put nastale su — vjerujte mi — takove zaprieke, da nisam mogao uz najbolju volju izpuniti svojeg obećanja. Ta moja je vruća želja, biti uvijek medju narodam, učiti ga savjetovati i biti mu na ruku u svakom poslu.

Veseli me osobito, što Vas vidim toliko ovdje sakupljenih; veseli me također to, što opažam, da držite mnogo do svoje narodnosti. Vrlo me veseli kada vidim i čujem kako priredjujete narodne svečanosti i zabave, na kojih se pošteno zabavljate i razvedrujete. Ta je pravo i tako mora da bude: veseliti se nakon teškog rada u narodnom duhu, sa narodnom pjesmom i besjedom! Sve što činimo, moramo raditi u imenu ljubavi do mile nam narodnosti. (Živo odobranje!)

Da se dotaknem u kratko odnošaja u carevinskom vieću, valja mi iztaknuti, da nas bijaše u Beču uvijek premalo, a da bismo mogli šta koristna za narod postignuti. Nadalje valja da znate, da kogod pošaljete opet u Beč (Sveobiti poklici: dr. Laginja!) u bližnjju budućnosti neće imati Bog zna kakvih uspjeha. Neočekajte od nijednoga, da će preokrenuti brda u doline, a doline u brda. Nu ono što može i mora učiniti Vaš zastupnik, jest, da štiti i brani prava svoga naroda i da ne dozvoli, da budu odnošaji jošte žalostniji nego li u istinu jesu. Ako zastupnik nije iz naroda, ako nečuti za narod i sa narodom, tada neće ni učiniti ništa za narod. Izaberite si dakle i u buduce muza iz naroda, koji će čuti sa narodom i koji će ga ljubiti. (Burno odobranje!)

Naš narod tare najviše: vojničvo, slabe letine i pomankanje podpore.

Vojničvo je teško brenue, ali nepustite se od nikoga varati, koji Vam obećuje, da će nestati vojničva, ili da će Vam u tom poslu pomoći. Takav Vas samo vara. Države su imale, imaju i imati će svoje vojničvo. Dužnost je zastupnika u tom poslu, da olaksa kmetu vršenje vojničke službe, da se po mogućnosti skratki doba službe i da kmetskoga sina pozove k vojnikom kada je tomu naprikladnije doba za njega i njegove, kada su doma najtaglje bez njega. (Živahno odobranje.)

Naš kmet nije imao u prijašnje doba skoro nikakve pomoći. U novije vrijeme ide u tom pogledu nešto na bolje. Nu valja da zapamtite i to, da dolazi podpora od pokrajine ili od države samo onim, koji ju traže i zahtjevaju. Neznade li vladat gdje Vas nešto tišti i ako ju ne pozovete u pomoć, ona Vam neće ni skotčiti u pomoć. Priznati se timora, da je vlada u novije doba ovdje ili ondje i na-

šemu narodu u kojejem pomogla — ako se je to od nje odlučno zahtjevalo.

Mi se pako u tom obziru premalo javljamo, premao dajemo do znanja vladi naše biede i nevolje. Vi se morate sastajati u zborovih i sastancih te taj se skupno oglašiti. Ta za to trebata da bude uvijek među Vami Vaš zastupnik. I sami možete se pogovoriti o svojih želja i potreba, a zaključke priobčite Vašemu zastupniku.

Na taj način doći će i vlada po malo do uvjerenja, da mora pomoći tamo, gdje je toliko do sada zanemarila, da mora priteći na pomoć narodu, kojemu bijaše do sada maćuhom, nipošto majkom. (Živo odobravanje.)

Nadajmo se boljoj budućnosti kad bude konačno i vlada uvjerenata, da smo si sviestni svojih prava, i da znamo zahtjevati svoje, kao što to čine Talijani. Nu kod svojih zahtjeva moramo biti svi složni, selo uz selo, občina uz občinu, kolar uz kolar i pokrajina uz pokrajinu.

Tako združeni i složni dokazati ćemo, da Austrija mora s nami računati, te da živimo kao slobodan i namostalnan narod. (Oduševljeno odobravanje.)

Zastupnik nije učinio svoju dužnost već tim, ako uvijek govori i plaće se svojem narodu kako mu je teško i žalostno. Nije samo dosta, da pokazuje rane svoga naroda, nego on mora neprestano i odlučno raditi među narodom, da se u njemu učvrsti narodna misao, i narodna svijest, da smo svi braća, da moramo pomoći jedan drugomu, i da nam valja svim skupa raditi za jedan zajednički cilj. (Vrlo dobro!) Da se razriješ naše vezovi ljubavi, kako ju uči vjera, da nas nevezu kršćanska ljubav, tada bi prestalo sve i mi bismo postali niemom životinjom. Bez kršćanskoga čuvstvovanja nema više sreće za ljudsko društvo. Vjerske nauke i narodne svetinje moramo braniti kao najveće dobro. (Živalno odobravanje.)

Što je narodnost? Zar je za istu sve postignuto, ako nam na sudu govore našim jezikom? Zar tim, ako nas na ulici puste u miru ter nas ne vrijeđaju? Možda tim ako nam dadu kakvu školu? Nipošto, već sve to ukupno tvori narodno pitanje. Triezan i umjeren život, samopomoć, obrana svojih prava, u svakom obziru dobro gospodarstvo i pošteno veselje — sve je to narodna politika. (Tako je!)

Ako uzgojimo i obranimo sve to, tada neće naš narod poginuti (Oduševljeno i dugotrajno odobravanje) a naša će zemlja postati našim rajem.

Dužnost me veže, da se danas, pošto nisam više državni zastupnik, iz srca zahvalim svim onim, koji se bijahu složili oko mog imena: biračima i izbornikom valja moja zahvala. Složite li se kod predstojećih izbora oko drugoga muža, preporučam Vam toplo, neka bude taj iz našega naroda. (Burno klicanje: Laginju ćemo!) Zaklinjem Vas, da se u njega pouzdate, slijedite ga, budite mu vjerni i ljubite ga, kao što ću ostati i ja. Vašim vjernim i ljubećim prijateljem do zadnjega uzdisaja. (Na posljednje riječi nasta silno klicanje, mahanje ključici i rubci: živio naš zastupnik dr. Laginja!)

Konačna odluka sv. Stolice o glagolici.

U 61. broju ovoga lista priobčili smo u latinskom izvorniku odluku sv. Zbora obreda o našoj glagolici sa par riječi hrvatskoga tumačenja.

Danas donasamo tu odluku u hrvatskom prevodu, kako ju priobčuju zagrebački „K. L.“ u broju od 20. t. mj. sa kratkim tumačenjem članka 1. odluke istoga Zbora od dne 5. augusta 1898. na kojega se protivnici glagolice, osobito naši Talijani zlorado pozivlju.

Evo odluke sa odnosnim tumačen: Presvjetli gospodin nadbiskup, dr. Josip Stadler, vrhbosanski metropolita koji

se je, kako je poznato, lani i ove godine puno zauzeo kod sv. Stolice za našu svatiniju glagolici, te nedavno i putovao u Rim sa dvojicom odličnih svećenika, u poslu glagolice, dobio je ovih dana od Zbora svetih obreda ovu konačnu i povoljnu odluku sv. Stolice o glagolici:

Presvjetlom i prečasnom gospodinu dru. Josipu Stadleru, nadbiskupu vrhbosanskomu. U Rimu, dana 22. kolovoza 1900.

Presvjetli i prečasni gospodine kao brate!

Glede tumačenja članka 1.* odluke br. 3999. ili pisma Zbora svetih obreda od dana 5. kolovoza 1898. o porabi jezika slavenskoga u svetoj liturgiji bila je slijedeća dvojba za zgodno razjašnjenje predložena apostołstokj Stolici, naime: Da li je povlastica jezika staroslavenskoga utrnula zbog prekinute porabe isloga jezika za posljednjih trideset godina i u ostlim crkvama, za koje se sigurno zna, da su prije zakonito posjedovale isti jezik?

Sveti gospodin naš Leon papa XIII. razvidiv što se izložilo, po svjetlu istoga svetoga Zbora, kojemu je bio taj posao povjeren da ispita udostojno se je izjaviti, da prije rečenim crkvama povlastica nije utrnula, ako je poraba jezika staroslavenskoga za posljednjih trideset godina bila pretrgnula ne drage volje, već iz nužde zbog vanjskih uzroka, što su priječili, kao iz nestašice staroslavenskih misala ili svećenika istomu jeziku vještih. I da se tako otpiše i obznani, naložio je dana 14. kolovoza 1900., a ostali propisi prije rečene odluke ili pisma od dana 5. kolovoza 1898. da ostaju u svojoj jakosti.

I dok to po svojoj službi obznanjujem Tvojoj Presvjetlosti, od srca želim dugu sreću.

Tvojoj Presvjetlosti kao brat najodaniji L. M. Card. Parocchi. † D. Panici, nadbiskup lavdicjski, S. O. S. tajnik.

*) Ovaj članak glasi u prijevodu ovako:

I. Porala staroslavenskoga jezika u svetoj liturgiji ima se smatrati i držati kao stvarna povlastica, pripadajuća stano vitim crkvama, a nipošto kanoni osobna povlastica, što pripada nekojim svećenikom.

Biskupa dakle bit će služba i dužnost, da svaki u svojoj pokrajini što prije sastavi popis ili katalog svih i pojedinih crkva, za koje se sigurno zna, da sada uživaju tu dozvolu po pravu.

Nadalje da se uklone dvojbe, dokaz za utvrđenu povlasticu neka se uzme iz dokazala i svjedočanstva, što za sigurno postavljaju i valjano dokazaju, da je ona bila u krjeposti i da u istinu živi barem trideset godina od sada; a ova dultina vremena u toj stvari smatra se za dostatnu po osobitoj milosti svete Stolice.

Ako koje onda nastanu prepirke i poteškoće u takovu dokazivanju, neka ih biskupi podnesu svetomu Zboru za obrede, izloživ jasno i točno dotične okolnosti za razriješnje pojedinih slučajeva.

Razne vijesti.

Politčke:

Austro-Ugarska. Konačno je vlada i za Galiciju ustanovila rok izbora za carevinsko vijeće. U petoj kuriji birati će dne 13. u seoskih občinah 17. u gradovih 20. decembra; u trgovačkih komorah dne 10. a u velikom posjedu dne 15. januara 1901.

Jedan berlinski list donasá dopis iz Beča, u kojem se iziće, da će se u Austriji urediti narodnostno pitanje na temelju carskog patenta. U najviših bečkih krugovih da prevladuje misao, da valja opet uvesti njemački centralizam; da će biti proglašen jezik njemački državnim jezikom. U ministarskih krugovih, da se tumače careve riječi, izrečene prigodom vojničkih vježba u Galiciji tako, da će Austrija morati, da postane opet njemačkom državom.

U susjednoj Kranjskoj razvilit će se žestoka borba između narodno-kerikalne i narodno-napredne stranke. Obje stranke postaviti će u svih izborničkih svoja kandidata.

I naša braća u Goričkoj, kane u izbornu borbu jedan proti drugomu. I tamo su naime dvie stranke kako i u Kranjskoj. Obje stranke namjeravaju postaviti svoje kandidate u petoj kuriji i u izborničku slovenskih seoskih občina. Željeli su, da bi došlo između objiju stranaka do sporazumljenja, jer će inače trpiti narodna stvar, a tomu će se veseliti jedino vlada i naši narodni dušmani.

I u Dalmaciji bili će u raznih izborničkih više kandidata. Tamo će se boriti narodna hrvatska stranka proti kandidatima stranke prava.

Srbija. Dne 24. t. mj. proslavljen je po čitavoj Srbiji svečanim načinom rođendan kraljice Druge. Tim povodom dobili su svi ministri velekrat takovskog reda. Službeni list oglašuje dugi niz odlikovanja i imenovanja. Posebni odaslanik sultanov Nasr-pasa predao je kraljici u audienciji Sefakotov red u briljantih, a kralju zlatnu uru sa briljanti kao vjenčani dar sultanov. Kod svečanog objeda nazdravio je kralj Aleksander sultanu, radujući se prijateljskim odnosajim između objiju država i hvaleći mu u ime svoje i kraljičino, što je poslao posebnog odaslanika u ovom poslanstvu. Kralj reče, da će nastojati, kako bi se u čvrstili prijateljski odnosaji između Srbije i Turske. Srbski poslanik u Bukareštu Milicević stavljen je u razpoloženje.

Bugarska. Na bugarsko-rumunjskoj granici t. j. na protivnih obalah Dunava nalaze se od zadnjih dana pojačane čete objiu susjednih država. Već se je činilo, da je neizbježiv rat između Bugarske i Rumunjske, kad je susjednim velevladim pošlo za rukom ublažiti oštine i odstraniti pogibelj rata. Iz Sofije pišu, da se tamošnjii odlučujući krugovi tuže na onaj dio rumunjske štampe, koja neprestano podjuruje rumunjsku vladu proti Bugarskoj.

Francuska. Subotu o podne sastalo se je na poziv vlade 22.500 francuzkih načelnika (svih občinskih načelnika ima u Francuskoj 36.000) u glasovitom tujljerijskom vrtu kod sjajne gostbe. Osim načelnika bijaše prisutnih do 2000 gostiju predsjednika republike Loubeta-a. Prisutni bijahu ministri, senatori, zastupnici i najviši državni dostojanstvenici. Predsjednik republike pozdravio je svoje načelnike pozrav ih, da djeluju svi na to, da Francuzka bude slobodna, jaka i slavna.

Dogodjaji u Kini. Iz Sangaja brzojavljaju englezkim novinarim, da su kinuzki činovnici dobili tajni nalog, da valja povesti boj proti tujdincem do skrajnosti. Položaj u Kini postaje danomice zamršenijim i pogibeljnijim. Belgijskim listovom brzojavljaju iz Pekinga, da se kraljica udova pripravlja na rat proti međunarodnim četam. Njemačka vlada grozi se Kini sa ratom, neizrači li što prije glavne krivce pobune i pokolja u Kini.

Juzna Afrika. Iz Lorenzo Marqueza dolazi viest, da su se burski generali Botha i Viljoen povukli u bregoviti dio zemlje Limpopo, pošto su uništili velike topove. Oni su odlučili sa 12.000 momaka boriti se do skrajnosti.

Pokrajinske:

Vjenčati se. Gospodin Fran Klemenčić suradnik „Edinosti“ u Trstu, vjenčao se dne 26. t. mj. u sv. Jurju u Starjerskoj sa gospodjicom Ivankom Anžić, urednicom „Slovenke“ u Trstu.

Mnogo sreće našim novinarskim sudrugovim!

Imenovanja. C. kr. namjestnički perovođe gg. Pavao Mosettig i Josip Gasser imenovani su c. kr. kotarskim povjerenici za Primorje. Perovođni vježenici gg. dr. Miroslav pl. Grabmayr, dr. Bolfank i vitez

Wintschgau, imenovani su c. kr. namjestničkimi perovođji.

Pravni vježenik kod okružnoga suda u Rovinju Angelo Devescovi imenovan je priistažnikom.

Izbori za carevinsko vijeće u Goricki-Gradiški. Izbor za V. kuriju obavili će se putem sudicijara dne 3. januara g. 1901. — Izbor u izvanjskih občinah obavili će se dne 9. januara g. 1901. — Izbor u gradovih obavili će se dne 9. januara g. 1901. — Trgovačko-obrtnička komora, koja bira ujedno sa gradovi jednoga zastupnika, birati će dne 12. januara g. 1901. — Izbori u velikom posjedu obaviti će se dne 14. januara u Goricki-Gradiška bira u svemu 4 zastupnika.

Državni izbori u Trstu sa okolicom obaviti će se: U V. kuriji dne 3. januara g. 1901. jednog zastupnika. — Za grad Trst u I. izbornom razredu dne 9. januara g. 1901. jednoga zastupnika; u II. izbornom razredu dne 11. januara g. 1901. jednoga zastupnika; u III. izbornom razredu dne 13. januara g. 1901. jednoga zastupnika. — Trgovačko-obrtnička komora u Trstu birati će jednoga zastupnika dne 15. januara g. 1901.

U Primorju neima irredente. Pod tim nyslovom pišu „Edinosti“: U Rovinju imali najprije veliku narodnu žalost, pak veliko narodno veselje. Povodom smrti kralja Umberta bijaše sve u dubokoj žalosti; mužkarci čak i ženske bijahu u crnini.

Na dan sv. Marka bijaše pako sve okičeno zastavami: slavili su veliku uspomenu — u spomenu na mljetačku republiku!!

Za rođendan našega cara razvjetlili su takodjer — nu nepitajte kako?! Sav grad bijaše u gustoj tmini, samo na dvih ili trih prozorićih trepetalo je žalostno par svećica. Svrlha bijaše postignuta. O mrtvom svjetlu tih svećica bijaše tekar jasno, da u Rovinju neima razsvjetle. Da nije bilo nikakve sveće, nebi bila protimba tako jasna između „tutto nazionale“, proslavom sv. Marka, te rođendanom našega cara! One su svećice upravo glasno vikale, da u Primorju neima... irredente!

Kolika je strogoš na Austrijsko-talijanskoj granici pokazali smo opetovno u prošlih brojevih sa primjeri. Slijedeći događoj pokazati će najsjajnije riedku strogoš, koju razvijaju službene osobe u susjednoj Goričkoj-Gradiški radi dolazka Njeg. Veličanstva.

Zadnjih dana boravio je na Goričkoj c. kr. namjestnik graf Goess, koji je valjda tamo pošao, da razgleda pripreve i da vidi kako se vrše njegovi nalozi. Vozeći se napram talijanskoj granici nekomu u prijatelju u posjete, bijaše od oružnika zaustavljen, te je morao dokazati tko je i što je, jer inače bio bi prošao loso.

Papir za cigarete. Nedavno spruzio je sušački „N. L.“ misao, da se izdade poseban cigaretni papir, koji bi se prodavao kano i žigice na korist „Družbe sv. Cirila i Meloda za Istru“. Sada dozajemo, da se već prije dva mjeseca neki prijatelj na naše „Družbe“ obratio na njezino predsjedništvo, s kojim vodi progovora za izdavanje posebnog cigaretnog papira na korist našega društva. Evala onim, koji tomu pripomogóše!

Drohlijadna talijanska kultura u Koprnu. Od tamo pišu „Edinosti“: Naši talijanaši hvališu se rado, da su oni slobodoumni napram bližnjemu. Prozale li pako naše žene koparskim ulicami razgovarajuć se slovenski, odmah se nadje za njimi dvojica, trojica talijanskih divljaka, koji stanu vikati: „Ma ledeti scavi! ma ledeta razza“, itd.

Naše ženske, kao što i mi, koji smo sviestni, malo si radi toga razbijamo glavu radi tih pogrdli talijanskih komedijanta, nu boli to, jer znamo, da imade među njimi mnogo poturica; i jer mi nikoga

nevriedjamo. Ovdje u Kopru imade prilično Slovence, koji su pako tako nesrećni, da se mi svi niti nepoznamo premda je gradić malen.

Mi bismo trebali kakvo udružujuće sredstvo, ali kako do toga, kad neimamo neodvisnih osoba, koje bi se zauzele? Stražari kaznionice jesu jedini, koji drže ponešto zajedno, nu oni su c. kr. poslužnici — dakle odvrsni.

Nadajmo se, da će i za nas svanuti bolja budućnost, a međutim nastojmo, da sačuvarno bar ono, što imamo, a to je naša narodnost.

Konačno valja mi iskreno pohvaliti naše stražare i njihove supruge, koje odgajaju svoju djecu na čisto narodnom temelju.

Sjednica c. k. zemaljskog školskog vieća za Istru. Dne 15. t. mj. obdržavalo je c. kr. zemaljsko školsko vieće za Istru mjesečnu sjednicu u Poreču, o kojoj doznajemo iz službenog zapisnika među ostalim: da bijaše imenovana Katarina Marchić učiteljicom III. reda u Lanišću; dvojica pučkih učitelja bijaše na njihovu molbu umirovljena; odbijena bijaše molba dvojice učitelja za premještenje i molba jedne učiteljice za promaknuće u viši razred.

Nadučitelj u Taru g. Ivan Parovel premješten je konačno na školu u Završje. Disciplinarna iztraga protiv trojice učitelja bijaše dovršena.

Razpravljalo se o utoku zemaljskoga odbora u poslu imenovanja nadučitelja u Roveretu (Dubasnaica na otoku Krku) i o proširenju škole u Vrsaru, kano što i o utocih občine Tinjan u poslu stanaštine podučitelja itd.

Dozvoljeno je ustrojjenje hrvatskih privatnih škola u Opatiji i Voloskom, a nije se dozvolilo za sada otvorenje treće takove škole na Livadah.

Dozvoljeno je otvorenje privatnog dječijeg vrta u Vrsaru.

Pučka škola u Zminju proširena je u trokrazrednicu.

Poduzelo se potrebite korake radi nadomješćenja jednog kotarskoga nadzornika; jednog nadučitelja i radi poduke u rečenih radnja kod raznih ženskih škola.

Bob u stjeni. Glasilo trškolskih Talijana „Alto Adige“ osvrnulo se ovih dana na narodnostne odnose u našem Primorju. Govoreć o razpustu carevinskoga vieća i o predstojećih izborih preporuča taj list Talijanom Primorja, da promjene dosadašnje postupanje proti Slavenom i drugačije urede svoje odnose napram njim.

Talijani Primorja — piše rečeni list — mali bi napustiti svoju dosadašnju politiku, koja se je temeljila na nepravednoj predpostavi, da se naime štiti prava Talijana jedino na temelju povjestničko-političke prevlasti. Tora krijomu politikon mogu Talijani samo za čas izbjeći grozooj im pogibeiti. Primorci se Talijani smatraju silnima, nu njihova sadašnja većina može biti lahko uništena.

Takodjer druga plemena drže svoju prevlast pomoću visokog stupnja svoje prosvjete. Zar misle istarski Talijani, da će njihova prevlast uvijek trajati? Danas uživa doduše talijanska prosvjeta još uvijek velik upliv na Adriji, nu mnogo bolje bilo bi poštivati prava drugih. Borba Talijana na Adriji mora biti drugačije riješana i to po načelu ravnopravnosti. Valja naći sredstvo, da bude drevna latinska prosvjeta zaštićena, ali ne tako, da bi se za to smatralo druge narodnosti manje vriednima. Talijanski klub mora razviti takovu djelatnost, koja će ublaživati i miriti, te mora nastojati, da izgladi veike narodne protivtine.

Tako spomenuti list.

Njegove riječi jesu doduše mala vriedne, ali ostali će samo reći, jer za takove riječi jesu naši Talijani niemi, glupi i slepi.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Revni odbor naše „Družbe“ razposlao je društvom i pojedincem sljedeću

okružnicu, koju bi si morao svaki pravi rodoljub srcu privezati.

Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda za Istru uviđajući, da za postignuće društvenih ciljeva, treba što izdašnjih, novčanih sredstava, nastojalo je uvieki, da učini sve moguće za povećanje stalnih godišnjih dohodaka družbe, e da na taj način ista družba uzumogne što uspješnije djelovati na polju narodne obuke i prosvjete, u Istri.

U tu svrhu podpisano je ravnateljstvo zaključilo, da se imadu proizvodjati i prodavati žigice družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Te žigice proizvodja jedna od najvećih tvornica ove države, a od prodaje istih imati će družba 6% dobitka od utrženje svote, tako da će tvornica od svakih 100 kruna, primljenih za prodane družbine žigice, družbi doznačiti čistih 6 kruna.

Dobitak taj bit će tim veći, što se više bude na godinu prodalo družbinih žigica.

Tako eto mogao bi se znatno povisiti godišnji dohodak družbe, te bi ovim tim uspješnije mogla raditi oko polućenja uzvišenih svojih ciljeva.

Jurve se započelo prodajom družbinih žigica, pak se podpisano obraća ovim na Vas molbom, da se svojski zauzmete, da se ih širom naše domovine prodaje što više.

Dužnost je svakoga pravoga rodoljuba, da svagdje u našoj domovini, zahtjeva samo žigice družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Treba kod hrvatskog naroda živo agitirati za to, da se u našoj domovini prodavaju i rabe samo družbine žigice, a a narod sam morao bi svagdje zahtjevati samo te žigice.

Navlastito treba češće pozivati i podsjedičati naš rodoljubni krasni spol, da u svojem kućanstvu rabi izključivo družbine žigice i da kupuje samo kod onih trgovaca koji te žigice prodavaju.

Na taj način moglo bi se družbi sv. Cirila i Metoda za Istru pružiti bez ikakvih žrtava velika pomoć.

Ciena bo družbinim žigicam biti će ista kao i ona drugih vrsti t. j. za 10.000 skatulja 100 kruna

Podpisano Ravnateljstvo umoljava Vas te bite blagoizvolili u gornjem smislu agitirati za što veću razprodaju družbinih žigica.

Sa svih krajeva tužne Istre navaluju na družbu molbe za otvorenje hrvatskih pučkih škola a ravnateljstvo nemože velik broj tih molba niti uzeti u pretres zbog pomarknjaka sredstava.

Svi dakle pravi rodoljubi moraju nastojati, da se vrlela družbinih dohodaka što više povećaju.

Bude li u hrvatskom narodu malo dobre volje i poztivnosti — o čemu podpisano nije nikad podvojilo — tad će bez dvojbe družbino poduzeće uspjeti.

Skladiste družbinih žigica za Rieku i okolici nalazi se kod Milana Gremera na Rieci, za Banovinu u Zagrebu kod tvrđke Hinko Majer i dr., za Istru i Dalmaciju kod R. Pretnera, speditaura u Trstju.

Preporučujući Vam ponovno i toplo družbino poduzeće, zahvaljujemo Vam unapried.

K zadnjemu hodočašću u Rim iz biskupije tršćansko-koparske. Prvih dana t. mj. boravili su u Rimu hodočaštnici iz tršćansko-koparske biskupije, kamo su pošli pod vodstvom svoga biskupa presvj. g. A. M. Sterka, da se poklone sv. Olcu za svetu godinu. Među hodočaštnicima bijaše lep broj gg. svećenika — najviše talijanske narodnosti. Među ovimi iglali su glavnu ulogu poznati mladi „reformatori“, koji pod krikom katolicizma bje najbješniji narodni fanatizam. Onomu hodočašću pridružilo se i nešto naših svećenika i seljaka ove biskupije a ovim priključilo se nekoliko seljaka iz ljubljanske

biskupije, da se laglje u Rimu snadju, pošto nisu znali ni rieči talijanske. Naši svećenici i seljaci služili su — u koliko znaju talijanski — kao tumači Slovenskoj braći u Rimu.

Kako je već običaj kod ovakovih hodočašća, ustanove se glavne točke programa prije dolaska u Rim, dočim se potankosti tekar tamo ustanove i pojedincem ili svim zajedno priobće. Tako je bilo i ovaj put.

Kad bi se hodočaštnici u jutro na opredjeljenom mjestu sastali, priobćio bi im koji od odbora ili sam biskup program onoga dana. Kad su to činili članovi odbora, talijanski svećenici, priobćili bi suputnikom taj program ili kakvo tumačenje samo u talijanskom jeziku, te bi oni naši svećenici, koji poznaju i talijanski, morali tumačiti Slovincem u njihovom jeziku dnevni program itd.

Nekom prigodom priobćio je suputnikom taj program sam presvjeli biskup Sterk i to najprije talijanski pak slovenski. Oni hodočaštnici, koji nisu znali talijanski, bijahu presvjelomu radi te usluge i susretljivosti vrlo zahvalni. Nu tim je presvjeli jednim zadovoljio a druge ozlovoljio. A šta mislite, koji bijahu ovi drugi? Možda kakovi liberalni ili židovski novinar iz Trsta ili Istre? A jok! To ne bijaše nitko drugi nego li mladi talijanski svećenici grada Trsta, poznati pod imenom „reformatori“, koji pišu i izdaju po imenu katoličke novine, kojima je pako glavna svrha širenje talijanstva u našem Primorju.

Tim nazovi svećenikom i nazovi katolikom, bijaše slovensko tumačenje presvjeloga biskupa tako zazorno i tako odurno, da su počeli protiv istomu glasno mrmljati i prigovarati. Ponašanje „reformatora“ bijaše tim povodom tako prostacko, tako bljutavo, da se je jedan, č. O. Franjevac stanujući u Rimu, koji je hodočaštnike pratio od čuda snebavao kako može jednoga katoličkoga svećenika narodni fanatizam tako daleko zavesti. Taj častni Otac potužio se kasnije radi toga presvjelomu biskupu, kojega valjda nije to presenetilo, jer on mora da pozna „svoje“ ljude.

Tko pročita ove redke neka se dakle nimalo ne čudi što primjerice talijanski list „Avvenire“, kojega pišu i izdaju sami svećenici u Trstu, u svojem zadnjem broju brani i opravdava židovskog druga „Il Piccolo“ pod naslovom „Mons. Vecesco a Zagabria“, da nije naime ovaj kazao, da je bio naš biskup u Zagrebu.

Ali ako se nije tomu čuditi, čuditi se morak čovjek i snebirati rad drzovitosti i bezbraznosti tih reformatora, koji jadikuju, što naš puk neće s njimi u Rim i u obće, što neće s njimi u zajednicu.

Ne, gospodo mlada, neće više naš puk nikamo s vama. Upoznao Vas je dostatno kano što i Vase crne osnove. Znade on već danas hvale Bogu, da ste vi samo po imenu katolici, da Vam je katolicizam samo cimer, pod kojim prodajete talijansku robu. Naš puk neće da znade više za vašu židovsku trgovinu pa mutili ga vi i mamili koliko vam drago. On neće da za vas znade, izvan crkve, a budete li i nadalje mešetarili i trgovali sa židovi i lažliberalci — on neće s vami ni u crkvu.

Predplatnicima na uvaženi Ovim brojem svršavamo treće četvrtogodište. Svi oni, koji jošte nisu podmirili predplatu, umoljeni su, da ju obnove, odnosno podmire stari dug. Koncem drugog četvrtogodišta bilo je zaostataka preko 10.000 (deset) hiljada kruna, što znači, da nismo strogi u utjerivanju, odnosno, da se cienjeni predplatnici od više za našaaju jedan na drugoga, misleći si, drugi su točniji od mene.

Ozbilno opominjemo ovim sve dužnike, da nam već jednom podmire tražbinu. Mnogo je dužnika iz krugova bolje stojećih, kojima nije potrebno čekati trgatbe e da podmire predplatu, kao što kmetovom. Posljednje molimo također za izvršbu dužnosti.

Svakomu svoje!

Iz drugih krajeva.

† **Dr. Fran Lampè.** U bijeloj Ljubljani preminuo je poznati slovenski pisac urednik krasnog lista „Dom i Svet“ te kanonik stolnoga kaptola preč. g. dr. Fran Lampè. Umro je najljepšoj muževnoj dobi od 41 godine. Tjelesno slab prenapinjao se u radu za vjeru i dom. Braća Slovenci gube u pokojniku uzor svećenika i rodoljuba, koji se je žrtvovao za čast i slavu svoda roda. Pokoj mu vječni!

† **Prof. dr. Albert.** U Beču preminuo je dne 26. t. mj. u noći naglom smrti glasoviti kirurg i profesor kirurgije na sveučilištu u Beču dr. Albert. Pokojnik bijaše po rodu i čuvstvu Čeh a kao medicinski kapacitet poznat i daleko preko naše monarhije. Od god. 1895 bio je članom gospodske kuće, gdje je sjedio na desnici. Vječni mu pokoj!

00. franjevci na sv. Gori. Novine pišu, da će preuzeti č. oo. Franjevci samostan i poznato svetilište na sv. Gori kod Gorice. Gvardijanom, da je već imenovan č. o. Kalist Medič.

Hodočašće na sv. Goru. Na blagdan Bl. D. Marije dne 8. t. mj. bijaše posjećeno svetilište na sv. Gori neoblično velikim mnoštvom hodočaštnika. Kako čitamo u gorčkih listovih bijaše onoga dana na sv. Gori preko 12.000 hodočaštnika, koji su tražili pomoć od Bl. D. Marije.

Hrvatske škole na Rieci. Čestiti naš drug Sušacki „Novi List“ vraća se ponovno na pitanje o ustrojenju hrvatske pučke škole na Rieci. Ipravo ina, jer je to životno pitanje po riečke Hrvate. U br. 212. od dne 19. t. mj. tumači, kako bi se došlo tamo do hrvatske škole, za koju da treba glavnicu od 120.000 K. Priznajemo rado, da je to ogromna svota i da nije lahko toliku glavnicu sabrati. Nu mi poznavamo rodoljubnu poztivnost riečkih Hrvata i u obće Slovena i znademo, da ako se ovi svojski zauzmu, da će riečki Hrvati do malo do svoje pučke škole. Znademo nadalje, da imade tamo naših odličnih rodoljuba, koji su jur i veće svote podarili za narodnu prosvjetu naše najbliže braće, te smo trdo uvjereni, da će oni i za hrvatsku pučku školu na Rieci žrtvovati koliko im bude moguće. Na djelo dakle riečki rodoljubi, jer Vam je inače — bez hrvatske pučke škole u gradu Rieci sav posao uzatulan.

Radi bolje sveze između Rieke i Trsta. Iz Rieke pišu, da se u tamošnjih trgovačkih krugovih osjeća potreba još jedne pomorske sveze sa Trstom.

Do sada veže Rieku sa Trstom parobrod, Ugarsko-hrvatskog parobrodarskog društva, samo jedan put na čedan.

Taj parobrod da je uvijek prepun svakojakom sobom, a radi toga da zapinje često i sam promet. Tamošnji trgovci žele, da bi se još jedna teretna pruga uvela, koja bi se stalno poduzetnikom izplatala. Preporučamo ovu želju onim, na koje spada.

Ženski Heinecl i Uekarniel. Prekjuderanija „Wr. Ztg.“ oglašava dvie ministarske naredbe o pripustu ženskih medicinskih naučima i doktoratu sveukupnog liečničtva, te farmaceutičkom zvanju. Usled tih naredaba, koje stupaju školskom godinom 1900/1901, na snagu, moći će biti ženske redovite slušateljice medicine i farmacije na cislatavskim sveučilištima, te će za njih vriediti isti naučni propisi, koji vriede za mužke studente.

Ljekarna „K Spasitelj“ (Redentore) na Rieci preuzeo je, kako javljaju tamošnji listovi, ljekarnik Hrvat g. Hinko Babić bivši ravnatelj iste ljekarne.

Riečki Hrvati: Svoji k svomu!

Nova pogibelj u Grohovu. Sudačkom „N. L.“ piše neki dopisnik, da je jedne nedjelje prolazio cestom prema Grohovu. Došav pred visoko brdo, s kojeg se je prije 15 godina jedan dio porušio, začu, kako se njesto u njegovoj blizini kotrlja. Baci pogled na ono njesto opazi, gdje se je velik kamen odkinuo od brda i odvaljao se prema cesti, kuda je on prolazio. Taj događaj — kaže dopisnik — nebi me bio toliko preplasio, da se nije to kod moga povratka na drugomu mjestu istog brda opetovalo.

Književne:

Sa zahvalnošću smo primili i preporučamo vruće našim svjestijim čitateljima: „Moje Zabavice“. I. „Dakanje“. II. „Naopako rabi se genuliv za dati“. III. „Trpne izreke“. Razložio Skender Fabković, Zagreb 1900. Troškom pišećevim. Tiskom Mile Maravića. Prodava se u knjižararh i kod pisca. Cijena knjizi 1 K, poštom 1 K i 10 fillara.

Diljem transvalskih poljana.

Kada tuđu gleham bolji,
I svojih se tada sjećam...
(Iz „stare pjesme“.)

Vaj! slobode — zlato sunce milo,
Već te čeka rodni gorā vrli,
Da te primi u hladjano krilo,
Da te skući pod okovā trli.
Ali stoj der! — samo put još jedan
Da te, sunce, patnik vidi biedan.

Gledaj sunce, na razboju ljutu
Gdje se javlja zadnji Dioskur,
Gledaj tamo na domaje skutu
Kako gine Dewet — gordi Bur.
Neprebine dok ga rane tiste
Tebe gled mu umirući iste.

Tebe gled mu umirući iste
Da ga zadnji tvoj obasja trak,
Trak što dove njega na bojište,
Smrt zavoljev pre no robstva mrak.
A ti, sunce, zraci vel mu spleti —
Ne gledajuć — lakše će mrijeti.

Sve je prošlo — našu zemlju svetu
Krvavi je natopio trag,
Tužne djeve palim vience pletu
Oplakujuć izgubljeni prag,
Gledaj, sunce, sve na što je spalo,
Ah, da nikad nisesi nam zasjalo.

I ti gineš... tek još trenut stani,
I obasjaj čela naših znoj
Sree, sunce, gledaj kako rani —
Bur jer više nije — nije svoj.
Al' što gledam... i ti nam već trneš,
I zalaziš, da se već ne vruoš —

Sve je prošlo... Naše drhću duše,
Ledeni ih podilazi srl,
Satrvene usred noćne tmuše
Gledaju za onaj gordi vrli,
Gdje j' Sloboda netom utonula,
Da ne gleda roda svog rasula.

Sve propalo... Ognjišta ugasa,
Naših predja oskvrnut je prah.
Osta nada — ne bi li nas spasa,
Njozi nek je naš posljednji dah.
Smrklo se je sunce naše sreće —
Al ostavit Bog nas valjda ne će.

Za to Bože Tebi u vedrine

Bolne duše leti uzdisaj,
Ne daj Bože, na viek' da uginu
Krvu našom posvećeni kraj.
Ah, za muke Tvoje gorku čašu
Spasi Bože tožnu zemlju našu.

Viktor Car Emin.

Sve rodoljube uljudno molimo, neka zahtjevaju „Našu Slogu“ po svih kavanah i gostionah koliko u Puli toliko izvan iste:

Filijalka
C. k. p. priv. austr. kreditnoga zavoda
za trgovinu i obrt u Trstu

prima:
Uplate u krunama
za predobjavom od 4 dana po 2 1/2%,
od 8 " " 3 1/2%,
od 15 " " 4 1/2%,
od 30 " " 5 1/2%,
od 60 " " 6 1/2%,
od 90 " " 7 1/2%,
od 120 " " 8 1/2%,
od 180 " " 9 1/2%,
od 240 " " 10 1/2%,
od 360 " " 11 1/2%,
od 540 " " 12 1/2%,
od 720 " " 13 1/2%,
od 1080 " " 14 1/2%,
od 1620 " " 15 1/2%,
od 2160 " " 16 1/2%,
od 3240 " " 17 1/2%,
od 4860 " " 18 1/2%,
od 7290 " " 19 1/2%,
od 10800 " " 20 1/2%.

Okružni odjel u krunama
razpoloživ smjesta, 2 1/2% na svaku svotu.
Krone i napoleoni u tekućem računu.
Uvjeti se sklappaju prigodice već prema roku predobjave.

Izdaje doznačnice
za Beč, Budimpeštu, Brno, Karlove varj, Rieku, Lavov, Prag, Reichenberg, Tropavu, kao takodjer za Zagreb, Arad, Bietitz, Gablone, Gradac, Sibiri, Inomost, Celovec, Ljubljani, Linc, Olomuc, Snaaz i Solnograd bez troška.

Davi se kupnjom i prodajom divisa, novca i vrijednostnih papira.

Prima uplate odrezaka, izvučenih vrijednostnih kano i uplate svake vrsti.
Daje predumove na Warrants i vrijednosti uz najumjestnije uvjete. Predumove otvara na dokumente za London, Pariz, Berlin i druge trgove po vrlo umjernih uvjetih.

Kreditna pisma izdaje za kojgod trg. Uložci u pohranu.

Primaju se u pohranu vrijednosti papiri, zlatni i srebrni novac i bankovni papiri. Uvjeti se mogu doznati obrativ se na blagajne zavoda.

Mjenbene naputnice.
Blagajne zavoda izplaćuju mjenbene naputnice talijanske banke u talijanskim lirama ili u krunama po danjem tečaju.

Trst, 1. kolovoza 1900.

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

OGLAS.

Daje se na polovinu t. j. na polovicu užitka priroda, liep i velik dio zemlje. Nakon nekoliko godina dobre radnje, prelazi polovica zemljišta u vlastništvo spolovara.

Tko želi to zemljište preuzeti, neka se obrati na gosp. L. P. Tončetića, Pula, Monvidal br. 163.

Čestitam i radujem se s Vama na tako dobrom izradku,

piše odličan trgovac gospodin Ivan Prelog iz Trsta prvog kranjskoj tvornici tjestemina Zniderkič & Valentič u Ilirskoj Bistrici. — Izvornik ovog pisma od 22. jénara 1900 stoji svakomu na ogled.

JOSIP POTOČNIK
Via Giulia broj 5. u Puli Via Giulia broj 5.

Skladište
glinenih peći
i štednjaka.

Preuzimlje
svakovrstne radnje za-
sjecajuće u taj obrt.
Zastupnik tvornice pokraštva
L. J. Naglas-a u Ljubljani.

Knjigotiskara i knjigovežnica
J. Krmpotić i drug.
U PULI

prima sve u knjigotiskarsko-knjigovežku struku spadajuće radnje koje izvršuje brzo i ukusno.

Zaliha svih tiskаница za župne i občinske urede, kao takodjer pisaćeg papira.

Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajinah.

Sve tiskanice
za štedovna i zajmovna društva u obće

preskrbljuje točno, brzo i jeftino.

Opazuje se, da tiskara preskrbljuje sve tiskanice, koje se rabe, bez da bi joj to stranka naznačivala, to jest sve, što je za početak poslovanja potrebno; bijeguje takodjer knjige i...

LJUBLJANSKA
KREDITNA BANKA
U LJUBLJANI
Spitalska ulica br. 2.

Kupnja i prodaja
svih vrsti
renta, državnih papira, založnih pisama, srećaka, novaca, valuta, i t. d. uz najkulantnije uvjete.

Posude na vrijednostne papire
uz nizke kamate.
Osjećenje protiv gubitka (na kurzu)
Promese za sve vucitbe...

Primanje novćanih uložaka
na...
uložne knjizice, na tekući račun, i na girokonto sa 4% kamatima od dana uložka do dana diguća.
Eskomtira mjenice najkulantnije.
Burzovne naručbe.